

Synodální vrchol

[Na stránkách ČBK Církev.cz \(25. 9.\)](#) jsem si přečetl, jak předseda polské biskupské konference, arcibiskup Gadecki, vypráví o synodální cestě. Článek, plný obav, vrcholí touhou objevit dědictví II. vatikánského koncilu. Už jsem si zvykl na podobná vyjádření od našich představitelů, ale u polského hierarchy jsem se velmi podivil. Někteří naši klerici se mohou vymlouvat na komunistické překážky, ale v Polsku, kde katolíci měli nekonečně mnoho možností k realizaci koncilu a sv. papeže k tomu? Znamená to, že pro ně šedesát let není dost dlouhá doba k uvedení do života několika návrhů posledního koncilu? Že pouze obrátili oltáře a ponechali v kostele pouze jednu sochu Panny Marie?

Už v devadesátých letech jsem se ohrazoval proti tvrzení, že teď konečně budeme moci uskutečňovat závěry II. vatikánského koncilu. Většinu z nich jsme přece mohli uskutečňovat už tehdy, před šedesáti lety. Všechny texty jsme měli v dosahu. Např. sestry františkanky v Budeničkách pod patronací své provinciálky svaté paměti Elišky (a vbrzku oficiálně i svaté přítomnosti) měly všechny dokumenty přeložené už v roce 1966. Pěkně na stroji rozmnožené a sestříčkovsky úhledně svázané. Kdo chtěl a zajímal se, měl všechno k dispozici a co bylo podstatné, také mohl uskutečňovat.

A při tom vzpomínání jsem došel k velehradskému shrnujícímu jednání minulý rok, kde bylo přiznáno, že poznámky synodálních kroužků nebyly předány výše v jejich upřímné podobě, ale „formulace byly zmírněny“. Při tom zmírňování totiž je těžko se vyhnout tomu, aby podobně jako v „tiché poště“ tam nemohlo dojít od autobusu k mrkvi.

Mám-li tyhle zkušenosti a zážitky starého muže, nedivte se, že se mě dotýká, když české katolictví nebudou na závěrečném jednání zastupovat lidé, kteří se synodální cestou měli něco více společného. Myslím tím tu několikaletou práci společného hledání, otevírání se, touhu po řešení problémů, které před církví a lidstvem stojí. Nejde mi o jména, protože [obě uváděné osoby](#) jsou zasloužilé a nenapadlo by mě je očerňovat. Biskup je samozřejmě důležitou osobou a pracovnice ČBK ví o synodální cestě jistě všechno možné. Jen nevím, zda v nějakých kroužcích oba pracovali? Možná i naši biskupové měli synodální kroužek, jako jsme to na poslední chvíli pochopili i my, faráři. Jde-li totiž o synodalitu, měli na práci v kroužcích zcela samozřejmě právo i klerici. A tak bych např. při volbě laiků očekával, že tuhle velkou práci bude zastupovat někdo jako třeba Katka Lachmanová nebo Míla Müller nebo Evžen Adámek nebo sestra Angelika.

Zůstává taky otázkou, zda volbu našich zástupců ke konečnému jednání synodální cesty měla provádět právě ČBK. Nemívá při svých volbách šťastnou ruku. Kromě ostudy a poškození našich zájmů, jak jsem si v jednom případě ověřil, jindy dokonce ČBK vyvolala celonárodní pohoršení a nucené odvolání delegované osoby, která byla od počátku naprosto nekompetentní. To jistě nebude dnešní případ, přesto bych očekával, že pokud jde o synodu, synodálně bude jednat sama ČBK.

A tak podobně jako polský arcibiskup doufám v otevřenost Duchu svatému. Ovšem nejen slovně nebo písňemi a hymny ze 13. století, ale soucítěním s evangeliem a s Božím stvořením.

2.10.2023

Pavel Kuneš

https://www.christnet.eu/clanky/6869/synodalni_vrchol.url